

מתי משה כתב את התורה

משה התחיל באר את התורה בחדש 11 באחד בחודש (דהיינו בא' שבט). והוא חשב שימות בז' אדר. ולא ידע ששנה תהיה מעוברת. ונשארו לו 37 יום. וכבר כתבתי במאמר על [בעל פעור](#) (עמ' 6) שמלחמת מדיין היתה בט"ו-ט"ז שבט בימים ה' ו' בשבוע. באותם ימים משה לא דיבר אל העם כדי שחלוצי צבא לא יפסידו חלק של תורה. לכן נשתיירו לו בדיוק 5 שבועות לחמשה חומשים, שבוע לחומש. ועד מלחמת מדיין הוא גמר לבאר ספר בראשית וספר שמות. ואחרי המלחמה באותו חודש-ספר ויקרא וספר במדבר. ובחודש אדר ביאר את ספר דברים. לכן ספר בראשית מחובר לספר שמות. וספר ויקרא מחובר לספר במדבר אבל נפרד מספר שמות. וספר דברים נפרד מספר במדבר. וכל זה הוא דבר בעל פה, כל יום 12 שעות מנץ עד השקיעה, כולל שבתות.

ומתי משה כתב את התורה? אולי הוא כתב אותה בשבוע אחרון, מעמוד השחר ועד הנץ ומשקיעה עד צאת הכוכבים, שעתים בבוקר ושעתים בערב כשיטת עולא, פרט לשבתות. ויש שם ששה ימי חול כפול 4 שעות או כמעט במדויק 24 שעות (**הערה 1**: נזכיר שליטתנו במאמר [בין השמשות](#), היום ההלכתי נמשך אחרי שקיעת קצה עליון של גלגל שמש מהלך חצי מיל ועוד 50 אמה זמן טבילה וסיפוג. ואז מתחיל בין השמשות שהוא ספק יום ולילה ונמשך מהלך חצי מיל. סה"כ משקיעה עד סוף בין השמשות ההלכתי כ- 24 דקות. באותם כ- 24 דקות במוצאי שבת משה לא כתב. בשנת 2489 א' אדר א' היה שבת. משה התחיל לכתוב במוצאי שבת וגמר לכתוב בבוקר של ז' אדר א' יום ששי בשבוע. לכן חסרו לו 24 דקות. אותם 24 דקות הוא הקדים לפני הנץ של ל' שבט כפי שנראה בהמשך בהערה 4). בז' אדר א' יום ששי בשבוע משה נתן תורה ללויים. ואז בני ישראל בקשו תורה לעצמם. וכתוצאה מכך קב"ה האריך את חי משה בחודש נוסף עד ז' אדר ב'. ובאותו חודש משה כתב תורה ל- 12 שבטים. יש שם 24 ימי חול ובכל יום משה כתב 12 שעות, בדיוק פי 12 מזמן שכתב ספר אחד.

ומתי משה כתב את התורה בשבעים לשון על 12 אבנים? בכל יום מ- 24 ימי חול האחרונים היה לו זמן פנוי 4 שעות מעמוד השחר ועד נץ ומשקיעה עד צאת הכוכבים. סה"כ כ- 96 שעות. (**הערה 2**: אבל במוצאי שבת מפסידים כ- 24 דקות כמו שכתבנו בהערה 1. לעומת זאת בכניסת שבת הבאה מרווחים זמן מהלך 1050 או כ- 12 דקות. סה"כ מפסידים כל שבוע כ- 12 דקות. ועוד, ערב ז' אדר ב' שהוא ערב שבת משה לא כתב אחרי השקיעה כי עלה להר העברים לראות את הארץ. לכן בשבוע הרביעי חסרו 24 דקות. סה"כ חסרו 60 דקות. לכן משה כתב על 12 אבנים תוך 95 שעות). לכל שפה 96/70 שעה (לפי חשבון מדויק 95/70 שעה). אם תוך 24 שעות משה כתב ספר תורה של 304805 אותיות אז תוך 95 שעות כתב 1,206,520 אותיות. אם נחלק ב- 70 נקבל 17236 אותיות לכל שפה. מספר אותיות עד ברית בן הבתרים 17319 (מ' של "חלקם" אות 17319). אולי זה החלק אשר שייך גם לגויים. ונתן לכתוב אותה תורה על שני משטחים של אמה על אמה של 48 ס"מ כמו לוחות הברית. (**הערה 3**: במאמר על [פרשת ויצא](#) (סוף עמ' 42) תיארנו את מזבח של יהושע בהר עיבל. הוא היה בנוי מ- 12 אבנים של אמה על אמה ברום שלש אמות, כאשר 9 אבנים יצרו את גוף המזבח 3 על 3 על 3 אמות ושלוש אבנים יצרו יסוד (אבן בפנינה צפון-מערבי היתה בצורת אות גאמה). אם לא כתבו על צד התחתון של 9 אבנים שהיה צמוד לקרקע וצד עליון שלהן שעליו היתה מערכה של אש וגם לא כתבו על צד תחתון של שלשת אבני היסוד, אז שטח הכתיבה היה 141 אמות רבועות. על 140 אמות כתבו בשבעים לשון ואמה אחת בקרן צפון-מערבית (קרן השור) היתה ללא כתיבה. ולזה התכוונו היוונים במאמר "כתבו לכם על קרן השור שאין לכם חלק באל-הי ישראל"). נלמד מכאן שגויים קיבלו פרשת

בראשית ופרשת נוח שבהם עיקר מצוות בני נח ופרשת לך לך עד ניצחון של אברהם על ארבעה המלכים והסכמת הגוים בעמק השוה הוא עמק המלך להכתיר את אברהם עליהם. וכנגד זה הם יבואו למלחמה הסופית בישראל משם. לכן זבח לה' בבצרה יהיה בבצר היא עיר מקלט במקום מרכז מחנה ישראל בסוכות.

אבל משה "באר את התורה" בשבעים לשון (ראה רש"י דברים א' ה') מתחילה בעל פה כמו שבאר בתחילה לבני ישראל. ומתי הוא עשה את הדבר? וי"ל שהוא דיבר אל הגויים משך 28 ימי שבט כל יום ארבע שעות מעמוד השחר עד הנץ ומשקיעה עד צאת הכוכבים. ועוד בימי מלחמת מדיין ט"ו וט"ז שבט שבהם לא דיבר אל בני ישראל, כל יום 16 שעות. סה"כ 28 כפול 4 ועוד 16 כפול 2 שוה 144 שעות, שעתים לכל שפה ונשאר עודף של ארבע שעות (הערה 4: במאמר על [בעל פעור](#) (תחילת עמ' 7) כתבנו שחלוצי צבא הגיעו לגבול מזרחי של המחנה 6 מיל לפני השקיעה. ומשה יצא לקראתם ממרכז המחנה 6 מיל לפני כן. לכן הוא יצא משם 12 מיל שהוא מהלך $12/40 \times 12 = 3.6$ שעות לפני השקיעה. זמן זה יש להחסיר מ- 144 שעות הנ"ל. נשאר עודף של 0.4 שעה או 24 דקות. אותו עודף יש לקזז כנגד 24 דקות לפני נץ של ל' שבט כמו שכתבנו בהערה 1). ומשה לא ביאר להם את כל התורה אלא אותו חלק שכתב אחר כך. ומי הם הגויים אשר שמעו את דברי משה וקלפו סיד מאבני מזבח יהושע עם תורה בשבעים לשון? אלו נציגים של כל לשון ולשון שהיו בין ערב רב.

את שתים עשרי אבנים שעליהם כתב משה הטמינו בירדן, במקום בו עמדו הכהנים עם הארון. והם עמדו בקו רוחב גבול צפוני של מחנה ישראל שהוא קו רוחב מרכז יריחו הקדומה, 31.870827 מעלות. ואבנים אלו עדיין נמצאים שם. סמוך למקום זה עוברת דרך ראשית מירדן לישראל, דרך גשר חוסיין. יתכן שבמלחמת גוג ומגוג הגוים יבואו לישראל בדרך זאת. והם יעברו על תורה שמשה כתב להם והטמין בירדן.